

75 ГОДИНИ СВЕТОВНА ФЕДЕРАЦИЯ НА ГЛУХИТЕ

ОТ РИМ ПРЕЗ 1951 Г. ДО СВЕТА ДНЕС – 75 ГОДИНИ ЕДИНСТВО, ЖЕСТОВИ ЕЗИЦИ, ЧОВЕШКИ ПРАВА И БОРБА ЗА РАВНОПОСТАВЕНОСТ

Преди 75 години в Рим се поставя началото на една организация, която постепенно се превръща в глобален глас на глухите хора.

На 23 септември 1951 г. представители на 25 национални организации се събират в италианската столица и създават Световната федерация на глухите (World

Federation of the Deaf – WFD).

Тази година Рим отново отвори врати за глухата общност от целия свят. Този път поводът беше специален – 75-годишният юбилей на Световната федерация на глухите.

Юбилейните събития от 23 до 26 септември превърнаха Рим в място за среща на глухи лидери, представители на национални организации, специалисти, изследователи, младежи и активисти от различни държави.

Това не беше просто празник на една международна организация. Това беше своеобразна равностметка за изминатия път и поглед към бъдещето на глухите хора.

За юбилея четете на стр. 2-3

МЕЖДУНАРОДНА СЕДМИЦА НА ГЛУХИТЕ ХОРА И МЕЖДУНАРОДЕН ДЕН НА ЖЕСТОВИТЕ ЕЗИЦИ – 21-27 СЕПТЕМВРИ 2026 Г.

Международната седмица на глухите хора се провежда всяка година през последната цяла седмица на месец септември.

Началото е поставено през 1958 г. в Рим. Днес инициативата е важна платформа за повишаване на обществената осведоменост относно живота на глухите хора, техните езици, култура, идентичност и човешки права.

Международната седмица на глухите през 2026 година се проведе от 21 до 27 септември под общата тема „Declaring Deaf People’s Human Rights” – „ОТСТОЯВАНЕ НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА НА

ГЛУХИТЕ ХОРА”

И тази година в нашите районни организации имаше оживени срещи и изяви, които несъмнено утвърдиха авторитета на Съюза на глухите в България.

Вестник „Тишина” ще представи някои от тях сега. Защото е наистина достоен ентузиазъм и желанието на нашите членове да „блеснат” отново с организационните и творческите си възможности, и с таланта си.

И да докажат: „НИЕ МОЖЕМ – ДОРИ ПОВЕЧЕ ОТ ДРУГИТЕ!”

Вижте и четете на стр. 4, 5 и 6

ЛЕТЕН ЛАГЕР НА СГБ В ПРИМОРСКО ДНИ ЗА ВДЪХНОВЕНИЕ, ДВИЖЕНИЕ И НОВИ ХОРИЗОНТИ

От 8 до 11 септември 2026 г. Приморско се превърна в място за срещи, нови идеи, приятелства и много положителни емоции.

В рамките на четири дни около 35–40 участници се събраха на летния лагер на Съюза на глухите в България (СГБ), за да прекарат време заедно, да научат нещо ново, да се забавляват и да споделят своите истории и опит.

Лагерът се проведе в хотел „Тишина”, който се превърна в своеобразен дом на глухите участници през тези дни.

Програмата беше разнообразна и съчетаваше образователни лекции, игри, занимания на закрито и открито, време на плажа, разходки и свободни моменти за почивка и общуване.

Продължава на стр. 8

Абонирайте се
за вашия вестник

ТИШИНА

Абонаментната кампания ще продължи до 15.12.2026 година

Абонирането става във всички пощенски станции на страната, в „Доби прес” и в редакцията на вестника.

Годишният абонамент е 10 евро

Каталожен № 753

75 ГОДИНИ СВЕТОВНА ФЕДЕРАЦИЯ НА ГЛУХИТЕ ХОРА ОТ РИМ ПРЕЗ 1951 Г. ДО СВЕТА ДНЕС – 75 ГОДИНИ ЕДИНСТВО, ЖЕСТОВИТЕ ЕЗИЦИ

От стр. 1

ВСИЧКО ЗАПОЧВА В РИМ

Историята на СФГ започва на 23 септември 1951 г. На първия световен конгрес на глухите хора

представители на 25 национални организации поставят основите на международна структура, която да представлява интересите на глухите хора на световно равнище. За първи президент е избран италианецът Виторио Йерала.

От този момент започва дългият път на Световната федерация на глухите – път, свързан с признаването на правата на глухите хора, развитието на жестовите езици, достъпа до образование и информация и равнопоставеното участие в обществото. През следващите години СФГ установява отношения с редица международни институции.

През 1958 г. организацията получава консултативен статут към ЮНЕСКО, а през 1959 г. – към ООН и Световната здравна организация.

Така проблемите и потребностите на глухите хора постепенно

но започват да намират място в международния дневен ред.

ОТ СОЦИАЛЕН ВЪПРОС КЪМ ЧОВЕШКО ПРАВО

Една от най-големите про-

мени през тези 75 години е начинът, по който се разглеждат правата на глухите хора. Днес все по-често се говори не само за достъпност и подкрепа, а за **човешки, езикови и културни права**. Особено значение има участието на СФГ в процесите около Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, приета през 2006 г. Конвенцията поставя важни въпроси, свързани с жестовите езици, образованието, достъпа до информация и участието на хората с увреждания в обществото.

За глухите хора това има особено значение, защото жестовият език не е просто средство за комуникация. Той е част от тяхната идентичност, култура и общност.

23 СЕПТЕМВРИ – ДАТА С ОСОБЕНО ЗНАЧЕНИЕ

Днес денят 23 септември е познат по целия свят като **Международен ден на жестовите езици**.

През 2017 г. Организацията на обединените нации официално обявява датата за Международен ден на жестовите езици. Изборът отново връща към Рим и към 1951 г. – денят, в който е създадена Световната федерация на глухите. Така една дата свързва историята на СФГ с глобалното признание на значението на жестовите езици.

75-ГОДИШНИЯТ ЮБИЛЕЙ

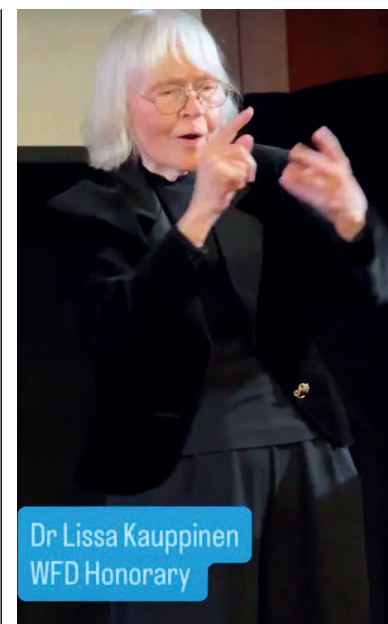
Юбилейната програма в Рим се провежда от 23 до 26 септември 2026 г.

Основният акцент беше международната конференция на 24 и 25 септември, посветена на 75-годишнината на СФГ.

Мотото на конференцията беше: **„Утвърждаваме човешките права на глухите хора“**. В конференцията участваха около 450 души от 63 държави.

Сред участниците бяха представители на национални организации, глухи лидери, експерти, изследователи и активисти, както и представител на Съюза на глухите в България – Катрин Хаджицинова.

Това многообразие показва, че макар глухите общности по света да живеят в различни обществени и културни условия, много от основните им стремежи са общи – **равенство, достъп до език, образование, информация, участие и уважение към глухата идентичност**.

КАКВО БЕШЕ ОБСЪЖДАНО?

Юбилейната конференция постави редица важни въпроси.

Жестовите езици – право, а не привилегия

Една от централните теми беше **признаването на жестовите езици**. Законодателното признаване е важна стъпка, но същинският въпрос е как това право се реализира в ежедневието. Може ли глухият човек да получи образование на жестов език? Има ли достъп до здравеопазване? Може ли да получи информация и услуги? Има ли възможност да участва пълноценно в обществения живот?

Това са въпроси, които продължават да стоят пред много държави.

Образованието на глухите деца

Особено внимание беше отделено на **глухите деца и младежи**. Ранният достъп до жестов език е от огромно значение за езиковото, социалното и образователното развитие на детето. Образованието не трябва да бъде само физически достъпно. То трябва да бъде **езиково достъпно**.

Това означава глухите деца да имат реална възможност да учат, общуват и развиват своите способности чрез език, който е естествен и достъпен за тях.

Психично здраве

Сред обсъжданите въпроси беше и **психичното здраве на глухите хора**. Когато човек няма достъп до комуникация и информация, това може да създава допълнителни бариери при получаването на необходимата подкрепа.

Затова е важно специалистите и услугите да бъдат достъпни и да разбират особеностите на глухата общност.

ФЕДЕРАЦИЯ НА ГЛУХИТЕ ЕСТОВИ ЕЗИЦИ, ЧОВЕШКИ ПРАВА И БОРБА ЗА РАВНОПОСТАВЕНОСТ

БЪЛГАРИЯ В 75-ГОДИШНАТА ИСТОРИЯ НА СФГ

България има своята достойна страница в 75-годишната история на Световната федерация на глухите.

Особено място в нея заема **ВАСИЛ ПАНЕВ** – дългогодишен председател на Съюза на глухите в България и един от най-активните български представители в международното движение на глухите.

След първото си участие като делегат на V световен конгрес във Варшава през 1967 г., **Васил Панев** през 1971 г. е избран за член на Управителния съвет на СФГ, а през 1975 г. става вицепрезидент на организацията.

В продължение на 24 години – до 1995 г., той участва в ръководството на Световната федерация. За своята дългогодишна дейност и принос

към международното движение на глухите **Васил Панев** е удостоен през 1995 г. със званието „Почетен член на Световната федерация на глухите“ – звание, което и до днес е отбелязано в официалния списък.

В ИТАЛИАНСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

На 23 септември, точно на датата на основаването на СФГ преди 75 години, беше проведена специална

юбилейна церемония в италианския парламент.

Мястото имаше силно символично значение. През

1951 г. в Рим започва международната история на СФГ. 75 години по-късно в същия град световната глуха общ-

ност отново се събра, за да заяви своето присъствие.

Посланието беше свързано с човешките права,

признаването на жестовите езици и активното участие на глухите хора в обществото.

Глухите хора като лидери

Важна тема беше **лидерството на глухите хора**. В основата стои идеята, че решенията за глухите хора трябва да бъдат вземани с тяхното активно участие. Младите глухи хора също трябва да получават възможности да се развиват като бъдещи лидери.

Това е инвестиция не само в отделния човек, но и в бъдещето на цялата глуха общност.

Изкуственият интелект – нова възможност и ново предизвикателство

Една от най-актуалните теми беше **изкуственият интелект и жестовите езици**. Технологиите могат да помогнат за по-добър достъп до информация и комуникация, но същевременно поставят редица въпроси. Кой разработва тези технологии? Доколко разбират спецификата на различните жестови езици? Участват ли глухи хора в разработването и

тестването им?

Тези въпроси ще бъдат все по-важни през следващите години.

ИСТОРИЯТА СРЕЩНА БЪДЕЩЕТО

Юбилейната конференция не забрави и историята.

75 години са дълъг период, през който светът и самата глуха общност са се променили значително. В специален панел бяха представени различни аспекти от историята на СФГ. Участие взеха бившите ръководители на организацията **Лииса Каупинен**, **Марку Йокинен** и **Колин Алън**, както и настоящият президент **д-р Джоузеф Дж. Мъри**.

Така поколения лидери се срещнаха, за да погледнат назад към постигнатото и напред към предизвикателствата, които предстоят.

„PROUD DEAF. PROUD TO SIGN!“ – ГЛАСЪТ НА УЛИЦАТА

Ако конференцията беше

мястото за обсъждане и обмен на идеи, то 26 септември беше денят, в който посланието излезе на улицата.

В Рим се проведе **Deaf Pride Parade** – парад на глухите хора, под мотото: „**ГОРД СЪМ, ЧЕ СЪМ ГЛУХ. ГОРДЕЯ СЕ, ЧЕ ИЗПОЛЗВАМ ЖЕСТОВ ЕЗИК!**“

Парадът беше едно от най-ярките събития в юбилейната програма. Той показа многообразието на глухите хора от различни държави, но и тяхното единство. Различни езици, различни култури, различни националности – но общо чувство за принадлежност към една световна общност.

Това превърна парада не само в празник на глухата култура и жестовите езици, но и в значимо обществено събитие за италианската столица. Улиците на Рим бяха изпълнени с участници, знамена, послания и жестове, свързани с човешките права, равноп-

оставеността и гордостта от глухата идентичност. Самият факт, че шествието премина през големи градски пространства и наложи временна организация на движението, подчерта неговия обществен мащаб и видимост.

Глухата общност не остана в залите на конференцията – тя излезе в сърцето на Рим и заяви своето присъствие пред цялото общество.

Шествието беше послание за **гордост от глухата идентичност, уважение към жестовите езици и равнопоставеност**. След парада участниците се включиха във фестивал, посветен на глухата култура, изкуство и общност.

РИМ – НАЧАЛОТО И БЪДЕЩЕТО

През 1951 г. тук, в Рим започва историята на Световната федерация на глухите. През 2026 г. същият град отново събра хора от цял свят. Но светът вече е различен.

Днес глухите хора говорят **все по-уверено за своите права**. Жестовите езици получават все по-голямо признание. Младите глухи лидери заемат своето място. Технологиите създават нови възможности. **В същото време остават много предизвикателства** – достъпното образование, здравеопазването, информацията, преводаческите услуги, заетостта, политическото и общественото участие.

Затова 75-годишнината не е крайна точка. Тя е **граница между миналото и бъдещето**.

По време на събитието, беше отправено важното послание: **„ГЛУХИТЕ ХОРА НЕ СА САМО ЧАСТ ОТ ОБЩЕСТВОТО. ТЕ СА АКТИВНИ СЪЗДАТЕЛИ НА ТОВА ОБЩЕСТВО.“**

И когато хиляди ръце се издигнат едновременно в жест, посланието няма нужда от глас. То се вижда

Катрин Хаджицинова, Рим

МЕЖДУНАРОДНА СЕДМИЦА НА ГЛУХИТЕ ХОРА И МЕЖДУНАРОДНА ПРАЗНИКА В СОФИЯ ИЗКУСТВОТО НА ГЛУХАТА ОБЩНОСТ ОЖИВЯ

24 септември 2026 г. ще остане като специална дата за глухата общност в София.

В рамките на международната седмица на глухите хора в районната организация на глухите в София (РО-София) се проведе вечер, посветена на изкуството, таланта, историята, културата и силата на глухата общност.

Събитието беше своеобразно продължение на националния фестивал на Съюза на глухите в България, проведен в Приморско.

Знае се, че в продължение на месеци преди фестивала различни групи и състави от София усилено репетираха и подготвяха своите изпълнения. В тях те вложиха време, труд, енергия и най-вече любов към изкуството. Не всички членове на софийската глуха общност обаче имаха възможност да присъстват на фестивала и да видят изпълненията на живо.

Именно затова РО-София реши да предостави още една възможност – сцената отново да бъде отворена за талантите на своите членове и техните изпълнения да достигнат до по-широка публика.

И ето - на 24 септември младежкото пространство на РО-София се превърна в сцена, на която изкуството среща общността.

Специален момент от събитието беше поздравът по случай Международната седмица на глухите хора от председателя на СГБ Николай Нинов.

Поради невъзможност да присъства лично, той беше помолвил председателя на РО-София да предаде неговият поздрав към всички. По негово желание всички присъстващи получиха и юбилейната книга „90 години Съюз на глухите в България“.

ЕДНА СЦЕНА, МНОГО ТАЛАНТИ

Още в началото беше ясно, че това няма да бъде обикновен вечер. Пространството постепенно се изпълни с глухи хора, участници, приятели и гости. С всяка изминала минута атмосферата ставаше все по-оживена, а в крайна сметка залата се изпълни с публика.

На сцената бяха представени различни артистични форми. Всеки състав и всеки участник показа и сега резултата от дългите репетиции и сериозната подготовка. Изпълненията бяха различни по характер, но ги обединяваше едно – желанието за творчество, себеизразяване и споделяне.

Публиката отговори с усмивки, аплодисменти и искрена подкрепа. Тази реакция показва колко важни са подобни пространства – пространства, в които глухите хора могат свободно да творят, да се изявяват и да бъдат сред своята общност.

МЕЖДУНАРОДНАТА СЕДМИЦА – ИСТОРИЯ, ЕЗИК И ПРАВА

По време на събитието публиката получи и информация за международната седмица на глухите хора – нейния произход, развитие и значение за глухата общност по света.

Международната седмица се провежда ежегодно през последната седмица на септември. Началото ѝ е поставено през 1958 г. в Рим. През 2021 г. наименованието е променено от „Международна седмица на глухите“ на „Международна седмица на глухите хора“.

Днес инициативата е важна платформа за повишаване на обществената осведоменост относно живота на глухите хора, техните езици, култура, идентичност и човешки права.

Историята на международната седмица е неразривно свързана със Световната федерация на глухите (СФГ), основана на 23 септември 1951 г. в Рим. През 2026 г. организацията отбелязва своята 75-годишнина. СФГ обединява национални организации на глухи хора от различни държави и работи за пълното признаване на човешките и езиковите права на глухите хора и за равен достъп до всички сфери на обществения живот.

БЪЛГАРСКИЯТ ПРИНОС КЪМ МЕЖДУНАРОДНАТА ИСТОРИЯ

Тази история има своите важни страници и в България.

Съюзът на глухите в България е основан на 12 юли 1934 г. в София като Дружество на глухонемите в България. През декември 1944 г. организацията приема името Съюз на глухонемите в България, а през 1955 г. – днешното си наименование Съюз на глухите в България. В продължение на десетилетия СГБ развива широка социална, културно-просветна, образователна, спортна и обществена дейност, превръщайки се във важна част от живота и развитието на глухата общност в България.

Сред личностите, оставили значима следа както в националната, така и в международната история на глухите хора, е **Васил Панев** – дългогодишен председател на СГБ и вицепрезидент на Световната федерация на глухите. Неговото име е свързано с редица значими международни събития.

Сред тях са VIII Световен конгрес на Световната федерация на глухите във Варна през 1979 г., който той организира, както и XIV Световни летни игри за глухи в София през 1993 г., проведени под негово ръководство. Тези събития са част от историята, която показва, че българската глуха общност има свое място и своя

принос в международното движение на глухите.

„НЯМА ДОСТЪП БЕЗ НАЦИОНАЛЕН ЖЕСТОВ ЕЗИК“

През 2026 г. международната седмица на глухите хора се проведе от 21 до 27 септември под общата тема „Declaring Deaf People’s Human Rights“ – „ОТСТОЯВАНЕ НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА НА ГЛУХИТЕ ХОРА“. Всеки ден от седмицата беше посветен на конкретно послание.

На 24 септември акцентът беше върху темата „No Access Without National Sign Language“ – „НЯМА ДОСТЪП БЕЗ НАЦИОНАЛЕН ЖЕСТОВ ЕЗИК“.

Тя поставя във фокуса правото на глухите хора на достъп до услуги, информация и обществения живот чрез националния жестов език.

Именно в този контекст вечерта в РО-София придоби още по-дълбок смисъл. Изкуството се превърна в естествен начин да бъде показано какво означава глухата култура – не като нещо отделено от обществото, а като жива, творческа и активна част от него.

„ИСТОРИИ, КОИТО СЕ ВИЖДАТ И УСЕЩАТ“

В рамките на вечерта беше представена и презентация, посветена на международната седмица на глухите хора. Лекторът беше представен от нашия РС на РО-София.

Специално място беше отделено и на СУУС „Проф. Дечо Денев“. На публиката беше представена информация за училището и детската градина, както и за тяхната работа с глухи деца и ученици.

Така програмата не остана само в рамките на сценичните изпълнения. Тя се превърна в своеобразно пътуване през историята, образованието, езика, културата и настоящето на глухата общност.

А вечерта разказа много истории. Истории за талант. Истории за упоритост. Истории за приятелство. Истории за глуха култура и идентичност. И преди всичко – истории за хора, които не се отказват да създават, да творят и да показват своето изкуство.

„КОГАТО ИЗКУСТВОТО ГОВОРИ СЪС СВОЙ СОБСТВЕН ЕЗИК“

Пълното пространство в младежкия център беше най-яркото доказателство за интереса към подобни инициативи. Много глухи хора дойдоха, за да подкрепят глухите участници и да споделят емоцията на вечерта.

Вечерта показа и нещо съществено: изкуството има силата да обединява. Независимо дали става дума за танц, театър, музикално изпълнение, визуално изкуство или друга форма на творчество, сцената дава възможност на всеки човек да разкаже своята история. А когато тази история идва от глухата общност, тя носи със себе си не само талант, но и култура, идентичност, език и усещане за принадлежност.

„ДА ИМА ОЩЕ СЦЕНИ ЗА ГЛУХИТЕ АРТИСТИ“

24 септември 2026 г. беше вечер, изпълнена с емоции, срещи и гордост от постиженията на глухата общност. Но тя беше и повече от едно културно събитие. Тя показва необходимостта от още такива пространства – места, в кои-

ОДЕН ДЕН НА ЖЕСТОВИТЕ ЕЗИЦИ - 21-27 СЕПТЕМВРИ 2026 Г.

то глухите хора могат да творят, да се изявяват и да бъдат видими.

Фестивали, концерти, театрални представления, изложби, културни вечери и други инициативи могат да дадат на глухите артисти възможност да развиват таланта си и да достигат до още повече хора. Защото когато една общност има възможност да разказва своите истории чрез собственото си изкуство, нейният глас не просто се чува.

„Той се вижда. Усеща се. И остава.“
А тази вечер София го видя.

Росица. Караджова

РО-ШУМЕН

ОТБЕЛЯЗАХМЕ МЕЖДУНАРОДНИЯ ДЕН НА ЖЕСТОВИЯ ЕЗИК

На 26 септември т. г. част от членовете на районната организация на глухите в Шумен се събраха в клуба, за да отбележат международната седмица на глухите. Всеки бе донесъл, според възможностите си, пригответни вкъщи вкусотиини.

А Мая Саватеева и Адела Радева бяха подготвили малка, но приятна изненада – питка с логото на международната седмица на глухите и красиво опаковани бисквитки със същото лого за всеки един от участниците.

Адела разказа пред присъстващите с жестов превод за решението на ООН относно учредяването на международната седмица на глухите и международния ден на жестовия език, след което всички се отдадоха на сладка раздумка.

Накрая, тъй като карнавалът на плодородието, който трябваше да се състои от 2 до 4 октомври беше отменен, всички решиха единодушно да си направят „Излет на плодородието“, като всеки да пригответи ястие, свързано с плодородието и с него да се представи пред участниците. Имаше и игри, след които всички се включиха в общата излетна трапеза.

След хапването и пийването се поразходихме из околността, наслаждавайки се на прекрасните гледки. Тръгнахме си, преизпълнени с хубави впечатления и преживени приятни емоции и се разделихме с обещанието скоро да се съберем отново.

Мая Саватеева,
координатор на РО на глухите в Шумен

РО-СОФИЯ И РМО-САФИЯ

РАЗЛИЧИЯТА НЕ РАЗДЕЛЯТ ДЕЦАТА

ЕДНА СРЕЩА МОЖЕ ДА ПРОМЕНИ НАЧИНА, ПО КОЙТО ЕДНО ДЕТЕ ВИЖДА СВЕТА

По повод международната седмица на глухите, ученици и специалисти от СУУУС „Проф. д-р Дечо Денев“ гостуваха на децата от 163 ОУ „Черноризец Храбър“.

Но това беше не просто среща, а урок по разбиране, приемане и общуване. Децата се запознаха с българската дактилна азбука и научиха първите си жестове от българския жестов език. Заедно открихме и един разли-

чен начин за преживяване на музиката – как хората с увреден слух могат да интерпретират и възприемат песни чрез жестове, движение и емоция. А срещата имаше и специален знак на приятелство!

Децата от СУУУС „Проф. д-р Дечо Денев“ подариха на своите домакини ръчно изработени картички, дактилна азбука и картина, създадени с много старание и желание да споделят частица от своя свят. Тези малки подаръци носеха значимо послание: ЗАЕДНО ИЗГРАЖДАМЕ МОСТОВЕТЕ

МЕЖДУ НАШИТЕ ДВА СВЯТА!

Срещата беше възможност децата да научат повече за света на хората с увреден слух и да открият, че различията не ги разделят, а ги учат да се разбираме по-добре.

Благодарим на приятелите ни от 163 ОУ „Черноризец Храбър“ за топлото посрещане, любопитството и отвореността към света на хората с увреден слух!

СУУУС „Проф. д-р Дечо Денев“

ЗАЕДНО ЗА ПОДКРЕПА И РАВНОПОСТАВЕНОСТ НА ГЛУХИТЕ УЧЕНИЦИ И УЧИТЕЛИ!

На 25 септември 2026 г., по повод Международната седмица на глухите, проведохме специална среща с глухи ученици от СУУУС „Проф. д-р Дечо Денев“ в София.

Изказваме специална благодарност на г-жа Петя Стоянова, заместник-директор на училището, за поканата, топлото посрещане и възможността да бъдем заедно!

По време на срещата разговаряхме и обсъдихме важни теми, свързани с:

- правата на глухите хора и човешките права;
- образованието и равния достъп до информация;
- българския жестов език и неговото значение;

- културата и идентичността на глухите хора;
- комуникацията, взаимното разбиране и взаимодействието в глухата общност.

Особено важно за нас е глухите деца и младежи да имат възможност да научават повече за глухата общност, своя език, култура и идентичност, както и да разбират значението на достъпната комуникация и равнопоставеността.

Срещата премина в приятелска и вдъхновяваща атмосфера. Учениците участваха активно, задаваха въпроси и споделяха своите мнения и впечатления.

Радваме се, че имаме възможност да създадем нови връз-

ки, да споделим знания и опит и да проведем открит разговор с младите хора.

Надяваме се тази среща да бъде началото на още много съвместни инициативи, срещи и възможности за обмен на знания и опит!

Благодарим на ръководството, учителите и всички ученици за топлото посрещане, активното участие и прекрасната атмосфера!

Заедно можем да създаваме повече възможности, повече разбиране и повече подкрепа за глухата общност.

Росица Караджова,
председател на РО-София

РО-СОФИЯ

СЕМЕЙНА ПОЧИВКА НА ГЛУХИ В ХИСАРЯ

Преди три години решихме да организираме лятна почивка за наши членове в красивата ни България. И така това лято направихме семейна петдневна почивка в прекрасния град Хисаря. Настанихме се в СПА хотел „Аугуста“ с минерална вода, където имаше басейн с топла минерална вода.

По време на почивката поканихме д-р Гешанова, която ни изнесе две лекции: „Депресия“ и „Петте езика на любовта“, които всички слушахме с голямо внимание и удоволствие. Някои поставиха интересни въпроси, на които им бе отговорено. Всички останахме много доволни.

Преводач на презентациите беше Даниела Минева. За децата имаше уреден детски кът, където те рисуваха и се забавляваха, докато техните родители гледаха презентациите на д-р Гешанова. През хладните вечери се разхождахме из града и се наслаждавахме на красивата природа и музей с много история.

В Хисаря легендите съпътстват всеки извор на чудотей-

ната минерална вода, с която е известен този град. Но една от тях ни впечатли – легендата за фонтана „Момина сълза“.

Тя разказва страховитата история за една млада българка, която не само не се подчинила на злия турски управител на града, но успяла с хитрост да го унижи и да го убие пред погледите на неговите височайши гости. Осъдили я да бъде изгорена жива. Но когато я завързали на кладата, две бистри сълзи паднали от моминските ѝ очи и тогочас изпод краката ѝ бликнал топъл извор. Тя бавно, бавно се потопила в него.

Оттогава този извор получил името „Момина сълза“. Много години се търкулнали, но легендата за момата не отшумяла, защото тя била свързана с извора, който не пресъхнал. За доведената вода от извора „Момина сълза“ днес от нейните чучури могат да се пълнят само малки бутилчици.

А повечето чешми в Хисаря са изработени само за пиене. Големите

бутилки могат да се наливат при основния извор, близо до термите и амфитеатъра. Преди да си тръгнем от хотела ни разменихме си новите срещи!

Пожелахме си нови срещи!

Даниела Минева

ТО-ДОБРИЧ

С ТРАДИЦИИТЕ НА ДОБРУДЖА

За втори път се срещнахме със семейство Ангелови, с които се запознахме миналата година на изложбата в читалище „Йордан Йовков“. Бяха ни изпратили специална покана за представянето на двете им книжки – за българските шевици и за изработката на кожени сувенири.

Семейство Ангелови са занаятчии по дух и професия, и пазят всичко, свързано с историята на Добруджа и със своите ръчно изработени изделия непрекъснато пропагандират красотата на добруджанското занаятчийско изкуство от старите времена. А сега са ги описали и в книги! Благодарение на тях успяхме да се докоснем до непознати за нас тънкости на добруджанските занаяти.

Бяхме и на фестивала на добруджанските плодове.

На 3 октомври голяма група членове

от ТО на глухите в Добрич посетиха един прекрасен празник – второто издание на фестивала „Плодовете на Добруджа“ в село Стефаново.

Селото буквално се превърна в истински празник на ябълката – символ на здраве, плодородие и добруджански традиции, който събра десетки участници и гости. Те, както и ние, се насладиха на кулинарните щандове с ястия от ябълки, които преливаха от красиво приготвените и с много майсторство вкуснотии. Имаше и тематични работилници за деца. Показани бяха и впечатляващите умения на шеф-готвач Димитър Димитров.

И нека плодовете на Добруджа да продължават да ни събират и разкриват богатството и красотата на нашия край!

Петя Митева, председател на ТО на глухите в Добрич

В ПЛОВДИВ

ПРЕМИЕРА НА КНИГАТА НА ГЛУХАТА ПИСАТЕЛКА ЯНКА ТРАЧУК

На 29 септември в Народна библиотека „Иван Вазов“ в Пловдив се състоя дебютното представяне на книгата на Янка Трачук „Вътрешен вик“.

Събитието премина изключително вълнуващо и бе уважено в Международната седмица

на глухите от много хора – глухи и чуващи. Залата бе пълна! По време на събитието, авторката направи много хубави послания, свързани с живота на хората в неравнопоставено положение – за препятствията и преодоляването им, за възможностите, мечтите и

събдването им, за подкрепата на семейство с дете в неравнопоставено положение и още, и още...

След представянето и разговора с Янка Трачук, всички присъстващи бяха поканени да посетят щанд № 7 на площада, където всеки желаещ можеше

да си закупи книгата ѝ, както и да получи автограф, а при желание и лично да поговори с авторката.

НАПЖЕБ бе щастлива да подпомогне събитието с осъществяването на жестовия превод и пожелава на авторката високи творчески успехи и реализация!

А на издателство „Lemur Books“ пожелаваме все така да бъде заобиколено от забележителни творци и техните произведения! За нас е удоволствие да работим заедно!

Милена Гъркова-Калинова, председател на НАПЖЕБ

РО-РУСЕ

НА ФЕСТИВАЛА НА МАМАЛИГАТА В С. НОВА ЧЕРНА

На 3 октомври т. г. 25 членове от русенската организация на глухите посетихме фестивала на мамалигата в с. Нова черна, общ. Тутракан. Това е родното село на Владимир Владимиров, който ни покани на фестивала и се погрижи да прекараме един незабравим ден.

Фестивалът се провежда за 14-и пореден път и събира на едно място традиции, фолклор и вкусове от двете страни на река Дунав.

Песни и танци, занаяти и кулинарни демонстрации изпълваха центъра на селото, а главният герой на празника разбира се, беше царевичната мамалига.

Във фестивала взеха участие и гости от Румъния – от Гюргево, от Кирнодж и от село Извоареле. Това е едно от селата отвъд Дунава, в Румъния, където българския език и традициите се пазят от местните хора.

След като разгледахме всичко изложено и опитахме мамалигата, Владко и съпругата му Ирена ни поканиха у тях, където бяха опънали под лозите маси с почерпка. А накрая всеки,

който искаше, си набра ябълки и грозде от градината.

В Нова Черна ароматът на царевично брашно, масло и сирене се усещаше навсякъде, а ние благодарим на Владко и Ирена, че ни посрещнаха като скъпи гости.

*Мариана Маркова,
председател на РО на глухите
в Русе*

ЛЕТНИ СРЕЩИ ЗА ПЕНСИОНЕРИТЕ ОТ СОФИЯ

Това лято клубът на пенсионера към софийската районна организация на глухите организира множество приятелски срещи. За добрата организация председателката Десислава Тачева беше публикувала график за срещите по дни и часова, както и информация с какъв транспорт да се стигне до сборния пункт.

През юли имаме две срещи, през август четири, а последната ни среща беше на 3 септември.

Най-многобройна беше групата ни на 12 август, когато посетихме град Баня. Бяхме 22 човека. Зеленият парк, красивата природа и веселото настроение допринесоха за усмивките и шегите през целия ден. Направихме снимки и похапнахме в уютно ресторантче.

Всички наши сбирки приключваха с изречението „До следващия път!“

Така отмина този топъл сезон. Да се надяваме и следващата 2027 година отново бодри и любопитни за пътешествия пак да се събираме за нови летни приключения.

Десислава Тачева

ТИШИНА

Главен редактор
Йорданка ДИМИТРОВА
e-mail: i.dimitrova.sgb@abv.bg

Редактор
Петра ГАНЧЕВА
e-mail: petra.gantcheva@gmail.com

Предпечат
Студио за дизайн и предпечатна
подготовка Илюзия - Нео Арт ООД

Печатница
Нео принт, тел.: 02 873 1196

Администратор на Фейсбук страницата на СГБ
Росица КАРАДЖОВА
<http://www.facebook.com/udbbulgaria>

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София,
ул. „Денкоглу“ № 12-14
тел.: (02) 980 47 78
e-mail: tishina@sgbbg.com

Електронен формат на в. „Тишина“:
<http://tishina.sgbbg.com>

Официален сайт на СГБ:
www.bg.sgbbg.com
Александър ДОБРЕВ, администратор

ЛЕТЕН ЛАГЕР НА СГБ В ПРИМОРСКО ДНИ ЗА ВДЪХНОВЕНИЕ, ДВИЖЕНИЕ И НОВИ ХОРИЗОНТИ

От стр. 1

Една от най-интересните и съдържателни части на лагера беше образователната програма. В рамките на четирите дни участниците имаха възможност да чуят четири различни лекции, всяка от които представи своя тема и различна перспектива към личното развитие, общуването и възможностите пред човека.

Първият лектор, Алекс Йорданов, представи своя личен опит от пътуванията и сподели различни практически идеи и „money hacks“, свързани с организирането и финансирането на пътувания. Неговата презентация не беше само разказ за посетени места, а показва, че пътуването може да бъде достъпно за повече хора, когато човек търси правилната информация, планира средствата предварително и умее да използва възможностите около себе си. Така темата естествено насочи вниманието към една по-голяма идея – да има повече пътуващи хора от България и повече хора, които да бъдат смели да излязат извън познатото и да откриват света.

Втората лекция беше представена от Дани Канал под мотото „Ефектът на пеперудата – как едно малко действие може да промени много животи“. Темата насочи вниманието към силата на малките действия и към това, че човек не винаги може да предвиди колко голямо влияние ще има една малка постъпка, една идея, една дума или едно решение. Лекцията даде повод за размисъл и върху личната отговорност. Всеки човек има възможност да бъде началото на положителна промяна, независимо колко малко изглежда неговото действие в началото. Малките действия, когато се повтарят и споделят между повече хора, могат постепенно да създадат по-голяма промяна. **Третата лекция беше на Георги Найденов** и носеше заглавието „Свят без говорим език“. Тази тема предложи различен поглед към комуникацията и към начина, по който възприемаме света. Лекцията насърчи участниците да погледнат отвъд ограниченията, които обществото понякога поставя. „Свят без говорим език“ постави въпроса за това как можем да виждаме света по различен начин – не като пространство, в което глухите хора са

ограничени, а като пространство, в което съществуват различни начини за общуване и участие. Това беше тема, която естествено се вписа в атмосферата на лагера, където жестовият език, визуалната комуникация и общуването между участниците бяха естествена част от ежедневието. **Последната лекция беше представена от Иво Ибришимов** под заглавието „Тихите суперсили – способностите, които често не забелязваме“. Още самото заглавие насочва вниманието към нещо, което често остава скрито – способностите, които човек притежава, но не винаги забелязва или оценява. Всеки човек има свои силни страни. Някои са очевидни, докато други се проявяват постепенно – в трудни ситуации, в начина, по който човек помага на другите, в способността му да се адаптира или да продължава напред въпреки препятствията. **Летният лагер обаче не беше само поредица от лекции.** Между образователните занимания участниците имаха много възможности за забавление и общу-

ване. В залата на хотел „Тишина“ се провеждаха различни игри на закрито. Те създадоха настроение и дадоха възможност на участниците да се включат активно, независимо от възрастта и интересите си.

Игрите имаха още една важна роля – да съберат хората. Когато група от 35–40 души прекарва няколко дни заедно, постепенно се създава усещане за общност. Хора, които може би не са се познавали добре преди лагера, получават възможност да разговарят, да се смеят заедно и да открият общи интереси.

След заниманията на закрито идваше ред и на откритите активности. Морето и плажът на Приморско естествено се превърнаха в една от основните сцени на лагера. Плажните игри съчетаха движение, състезателен дух и забавление. Морският въздух, слънцето и атмосферата на края на лятото допринесоха за усещането, че участниците наистина са успели да се откъснат от ежедневието. Не всички моменти обаче бяха организирани. Важна част от лагера беше и свободното време. Някои глухи участници използваха свободното време за разходки и разглеждане на Приморско и околностите. Други предпочетоха да се отпуснат на плажа, да се насладят на морето или да прекарат спокойно време в хотела.

На 11 септември лагерт приключи, но преживяното през тези четири дни остана като спомен за участниците. Около 35–40 души споделиха едно и също място и време, но всеки си тръгна със свои лични впечатления. Някой може да запомни най-много определена лекция. Друг – някоя забавна игра. Трети – вечерна разходка, среща с приятел или момент на плажа. Точно това е силата на подобни събития.

Приморско изпрати участниците с много усмивки и спомени – и с надеждата, че това няма да бъде последната подобна среща. **Защото една общност се изгражда не само чрез големи инициативи, но и чрез малките моменти, в които хората се събират, споделят и се подкрепят.** А понякога именно от един такъв малък момент може да започне нещо много по-голямо.

Росица Караджова

